

Lieve mensen,

Hierbij onze tweede nieuwsbrief. In deze nieuwsbrief komen de volgende onderwerpen aan bod:

- Stand van zaken rondom de verhuizing van de beide asielen
- Aankomst van de eerste drie Orfa-hondjes
- Ron vertelt over de onverwachte adoptie van Romi
- Canish naar Nederland
- In memoriam Luluca
- Planning hulptransport
- Educatieproject
- RO dierenasiels.com
- Jaarrekening

Stand van zaken rondom de verhuizing van de beide asielen

Ten aanzien van de verhuizing van de twee asielen leven wij op dit moment tussen hoop en wanhoop. De stand van zaken is helaas weinig hoopvol. Zoals wellicht bekend is heeft de 'eigenaar' van de honden van het Leila-asiel het terrein verkocht. De koper heeft inmiddels 60% van de koopsom voldaan, voor de rest kan hij vooralsnog geen financiering rond krijgen. De 'eigenaar' van het asiel heeft laten weten het nieuwe asiel zoals beloofd in te richten op het moment dat hij ook de rest van het geld ontvangt van de koper.

De koper wil de honden echter zo snel mogelijk van het terrein af. Recentelijk heeft een openbare vergadering van de gemeente met verschillende stichtingen plaatsgevonden over een nieuwe verordening in Boekarest. Ook de koper van Leila bleek er aanwezig te zijn. Aan het eind van de vergadering, niet wetend dat er ook mensen aanwezig waren die bij Leila zijn betrokken, heeft hij de gemeente verzocht de honden op te halen. Hij is ook met journalisten naar het asiel gegaan om te laten zien wat er zich op zijn terrein afspeelt in een poging het publiek te sensibiliseren en de evacuatie van de honden te bevorderen.

De Roemeense dames zijn in gesprek met de betrokken partijen en proberen op hun beurt de beeldvorming te beïnvloeden. Wij hebben hierover nauw contact met ze en hopen zelf ook een steentje bij te kunnen dragen.

Aankomst van de eerste drie Orfa-hondjes

In de nacht van 10 op 11 januari 2009 zijn de eerste drie honden van Dierenhulp Orfa in Nederland aangekomen. Soricica (dat betekent Muisje in het Roemeens) is naar Jacqueline in Lijnden gegaan en heet nu Doortje. In de volgende nieuwsbrief haar verhaal en wat foto's.

Mowgly, het jonge zwarte hondje, is door Carla, Daniëlle en Marc in Amsterdam geadopteerd. We hopen in nieuwsbrief nr. 3 te kunnen vertellen hoe het nu met Mowgly gaat.

En in deze nieuwsbrief het kippenvel-verhaal van Schatzi, die nu Romi heet, en naar Vonnie en Ron in Zoetermeer is gegaan. Het was tevens de allerkortste opvang van een adoptiehondje die Caroline meemaakte, na slechts 5 minuten was haar opvangertje alweer geadopteerd!

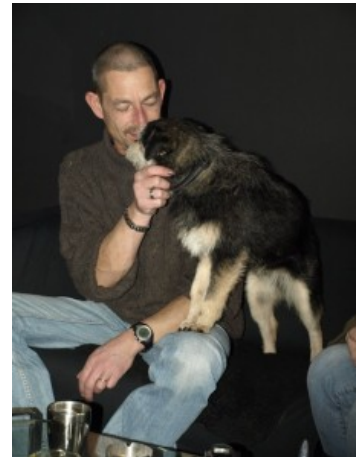
Ron vertelt over reis naar Roemenië en de onverwachte adoptie van Romi (die eerst Schatzi heette):

“Op 8 januari 2009 vertrokken Juri en ik naar Arad in Roemenie om hulpgoederen te brengen en op de terugweg drie hondjes mee te nemen naar Nederland.

Na een lange reis waarvan het deel van de Hongaarse-Roemeense grens naar Arad in Roemenie misschien wel het langste leek arriveerden we in Arad. Een drukke plaats met veel taxi's, dat viel direct op, die zich kris kras en toeterend door het drukke verkeer manoeuvreerde. Na enig zoeken vroeg ik de weg naar het stadhuisplein aan twee voorbijgangers die gelukkig goed Engels spraken en uiteindelijk kwam daar het plein van de ontmoeting met de Roemeense vrijwilligers in zicht. We belden met het thuisfront die gespannen op bericht wachtten en thuis achter de computer de live webcam beelden van het plein bekeken.

Jury had de bus aan de overzijde geparkeerd en liep naar het midden van het plein voor het imposante stadhuis en hoorde over de telefoon dat we goed zichtbaar waren!! Snel de bus aan de overzijde voor het stadhuis geparkeerd en toen was het wachten op Ioana die vanuit Glina zo'n 700 km was gekomen naar Arad met de hondjes. Na enge tijd wachten in de kou (-13) stopte er een auto met vier mensen erin waar Juri Ioana in herkende. Na een kennismaking werden de drie hondjes uit hun reisboxen gehaald en even uitgelaten op het plein.

Een hondje viel mij direct op omdat ze op mij toeliep om vervolgens kwispelend tegen mij aan te staan en duwde vervolgens haar kopje in mijn jas. Ik zal dat moment nooit vergeten, die donkere ogen leken wel te zeggen, kom jij mij ophalen? Na het overladen van de goederen en in de bus zetten van de drie hondjes begon na het afscheid nemen van de Roemenen de lange weg naar Nederland.

Omdat de bewegwijzering gebrekkig was reden we Arad in verkeerde richting uit en belandden uiteindelijk 76 km meer noordwaarts in Roemenie. Toevallig viel ons een bord op wat wees in de richting van de Hongaarse grens en na een snelle alternatieve route planning besloten we die we te nemen, kort nadat we de weg opdraaiden werden we staande gehouden door een politie controle. De agenten wilden de inhoud van de auto inspecteren en Juri deed de laadruimte open, de zaklampen van de agenten schenen naar binnen en de hondjes hielden zich muistil, 6 ogen keken angstig in de lichten van de zaklampen. Nadat Juri met handen en voeten en de paspoorten van de hondjes duidelijk had gemaakt wat de bedoeling was mochten we weer verder rijden.

Bij de grens aangekomen herhaalde zich hetzelfde ritueel weer als bij de politie controle, norske beambten, de zaklampen en drie bange hondjes die alleen maar keken. Tot onze opluchting mochten we doorrijden en zochten

Nieuwsbrief van Dierenhulp Orfa

hetzelfde hotel weer op als waar we op de heenreis hadden geslapen, gelukkig mochten de hondjes op de kamer overnachten en eindelijk even de pootjes strekken na vele uren rijden in zeer dichte mist.

Ik trof het op de terugweg naar Nederland bij toeval wanneer we de hondjes even lieten plassen en drinken dat ik Schatzi aan de lijn had, en wat een knuffel was dat al, angstig voor de vreemde omgeving en steun zoekend aan mijn been, dan weer tegen mij aan staan en haar kopje in mijn jas gedrukt, ik had ook direct wat met haar, die ogen!

In Nederland aangekomen en nadat de adoptanten hun hondjes hadden opgehaald was afgesproken dat Schatzi naar Caroline in Appeltern zou gaan voor noodopvang omdat er voor haar nog geen vast thuis gevonden was. Nog moe van de reis en om Schatzi ook op adem te laten komen besloten we haar de andere dag naar Caroline te brengen.

Ik heb onrustig geslapen die nacht, ik zag er tegen op om haar weg te brengen maar nog niets tegen Von gezegd. De volgende ochtend op weg gegaan naar Caroline, onderweg keek ze me maar aan met die grote bruine ogen, ze lag niet ontspannen en ik begon mij ook steeds ongemakkelijker te voelen. Toen ze op een gegeven moment bij Von voorin was gaan zitten zag ik vanuit mijn ooghoek dat ze telkens naar mij keek met een blik van, nu ben ik aan de beurt he? Mijn maag kromp ineen bij de blik van haar koppie..

Aangekomen bij de prachtige boerderij van Caroline liepen we achterom het huis en Caroline zei dat zij de hondjes naar buiten zou laten om daar kennis met elkaar te maken. Von keek mij aan en zag een asgrauw gezicht, ik kon ook geen woord meer uitbrengen. "Je kan het niet hè, zei Von, tranen is alles wat ik toen nog had. Ik kon het echt niet, van af het moment dat ik haar in Arad ontmoette was er een klik tussen ons en dat is niet meer weggegaan. Von zei, "dan moet ze mee terug lieverd".

Inmiddels was Caroline naar buiten gekomen en Von zei dat we Schatzi weer mee zouden nemen, enigszins hersteld en opgelucht beaamde ik dat. Caroline kon alleen maar lachen en zei dat dit de snelste adoptie ooit was. Schatzi is mee naar huis gegaan voor een goeden toekomst en ik laat haar nooit meer gaan, ze geeft mij het gevoel dat ik haar al jaren ken, het is een schat van een hond en we hebben haar Romi genoemd, naar het land van herkomst."

Canish naar Nederland

Canish is een van de bijna 600 honden op het terrein van Laila. Zij had niet eens een naam! Omdat vermoed werd dat ze een poedelmix is, heeft ze de naam Canish gekregen. Canish betekent in het Roemeens 'poedel'. Maar in Nederland zal ze naar de mooie naam Isabel luisteren. Ze is een gesteriliseerd teefje dat goed kan opschieten met andere honden en die van menselijke gezelschap en een aai over haar bolletje houdt! Zij is geadopteerd door Marina en Frits, die eerst

Babette/Kiona zouden adopteren, maar die toen helaas is overleden. Frits heeft Isabel zelf opgehaald in Roemenië in het weekend van 21/22 februari. We hopen in een van de volgende nieuwsbrieven een verslagje te kunnen plaatsen.

In memoriam Luluca

Luluca was één van de vier teckeltjes die op een verlaten veld waren gevonden. Linda en John hadden haar op afstand geadopteerd. Helaas bleek Luluca de ziekte van Cushing te hebben, waarbij ook de nieren niet meer functioneerden. Luluca, rust zacht!

Planning transport februari

In februari werd een transport gepland met voer en spullen naar Roemenië. We zijn nog in afwachting van de exacte datum. Door de crisis rijdt het transportbedrijf op dit moment met één vrachtwagen in plaats van drie.

Educatieproject

Een van de speerpunten van Dierenhulp Orfa is een klein steentje bijdragen aan vergroten van het bewustzijn van dierenwelzijn in Roemenië. En waar kun je het beste beginnen? Met de jeugd natuurlijk! Er is een boekje gemaakt (in het Roemeens en het Engels) dat we mogen gebruiken als basis. We willen kinderen (in de leeftijd van 10-14 jaar) aan het denken zetten over honden door middel van het boekje en wat spelletjes met prijsjes. Wij hopen bij de kinderen op deze manier meer compassie en begrip voor de zwerfdieren te stimuleren, waarbij ze zelf actie ondernemen en bijvoorbeeld voor de zwerfdieren bij hen op de straat gaan zorgen.

Omdat een beeld meer dan duizend woorden spreekt, hebben wij gelukkig een heel aardige man gevonden die voor ons een stripverhaal bij gaat tekenen. Vijf Roemeense vrouwen in verschillende Roemeense steden zullen zich met erg veel enthousiasme inzetten voor het bezoeken van scholen met het educatiemateriaal.

Roemeense versie van dierenasiels.com

Dierenhulp Orfa heeft besloten om het opzetten van een Roemeense website te faciliteren. In Nederland kennen we dierenasiels.com, en deze website brengt alle honden en katten die in de asiels zitten handig bijeen. Dierenhulp Orfa probeert de adoptie van zwerfdieren in Roemenie te stimuleren. Door een vergelijkbare website te laten opzetten in Roemenië, hopen we een steentje bij te dragen aan meer in gebruik raken van het adopteren van Roemeense asielhonden. Niet alleen stichtingen zullen hun honden op de website kunnen opnemen, maar ook de dierenliefhebbers die zo hun best doen om voor de straatdieren te zorgen en om ze aan een eigen mandje te helpen.

Degene die de opdracht heeft gekregen om de website te bouwen, verwacht dat de website voor de zomer gereed komt.

Jaarrekening 2008

Hieronder treft u de jaarrekening aan van Dierenhulp Orfa.

Inkomsten

Adopties op afstand ¹	470,00
Giften ²	600,00
<u>Evenementen</u>	<u>300,00</u>
Totaal inkomsten	1.370,00

Uitgaven

<u>Donaties³</u>	<u>200</u>
Totaal uitgaven	200

Saldo per 31 december 2008   **1.170**

Op 28 oktober 2008 hebben wij de officiële start van Stichting Dierenhulp Orfa kunnen melden. Dat betekent niet dat wij in de voorgaande periode stil hebben gezeten.

Van juli t/m december hebben wij zelf de sterilisatie van 37 honden en 7 katten gefinancierd uit een privépotje. Daarbij werden enerzijds nieuwkomers en honden in het dorp gesteriliseerd en anderzijds werden particuliere initiatieven gefinancierd van dierenliefhebbers die dieren in hun buurt verzorgen, steriliseren en proberen te laten adopteren. Vanuit dit privépotje hebben wij tevens voorzien in het ledigen van acute nood, transport- en verzendkosten.

Momenteel zitten wij zoals gezegd met de dreiging van de evacuatie van bijna 600 honden. De 'eigenaar' van het asiel Leila heeft het terrein, waarop het asiel staat, verkocht. Hij zou elders in een dorp in de buurt van Boekarest een nieuw asiel inrichten waar de honden van Leila én Glina zouden verhuizen. Hoewel het terrein er is, hebben wij twijfels dat de voorzieningen er ooit zullen komen als het aan de 'eigenaar' van Leila ligt. Onontbeerlijk zijn het water, de elektriciteit en de omheiningen voor de honden. Daarom is het geld dat tot nu op de rekening van Orfa is gestort op dit moment letterlijk van levensbelang voor de bijna 600 honden van Leila.

Omdat het inrichten van het nieuwe asiel essentieel is voor de toekomst van deze honden, zijn we, tot de situatie duidelijk wordt, terughoudend met de financiering van andere projecten. Sterilisaties en noodgevallen proberen wij op dit moment voor zoveel mogelijk privé te financieren.

¹ Voor een van onze honden is het bedrag voor één jaar in een keer overgemaakt.

² Waarvan 250 euro gedoneerd is door Wereldpootjes voor sterilisaties en 50 euro gedoneerd is in de vorm van cadeaubonnen.

³ Deze donaties zijn gebruikt voor het kopen van hooi en voor de gedeeltelijke dekking van medische kosten ivm samenloop van meerdere zieke honden.

